

Στην προδοσία του Ιούδα

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Πραγματικά δεν έχω τι να πω για τη σημερινή πανήγυρη. Διότι η μεν πανήγυρη παρακινεί τη γλώσσα μου στο να κατηγορήσω τον Ιούδα, ενώ η φιλανθρωπία του Σωτήρα μου την γυρίζει πίσω. Και είμαι κυριευμένος από αυτά τα δύο, από μίσος εναντίον του προδότη, και αγάπη για τον Κύριο. Το μίσος όμως το νικάει η αγάπη, διότι είναι μεγαλύτερη και δυνατότερη. Γι' αυτό, αφήνοντας κατά μέρος τον προδότη, εξυμνώ τον ευεργέτη, όχι όσο είναι άξιος, αλλ' όσον επιτρέπουν οι δυνάμεις μου να Τον εξυμνήσω.

Πώς άφησε τους ουρανούς και κατέβηκε στη γη; Πώς Εκείνος που γεμίζει ολόκληρη την κτίση, ήρθε προς εμένα, και έγινε για χάρη μου άνθρωπος σαν και μένα; Πώς πήρε μαθητή Του εκείνον που γνώριζε ότι θα γίνει προδότης και έδωσε εντολή στον εχθρό Του να Τον ακολουθεί σαν φίλος; Πώς δεν Τον ενδιέφερε η προδοσία, αλλά φρόντιζε για τη σωτηρία εκείνου που θα Τον πρόδιδε; Διότι, λέγει, «Όταν βράδιασε καθόταν ο Ιησούς μαζί με τους δώδεκα μαθητές Του και ενώ έτρωγαν αυτοί, είπε· Αλήθεια σας λέγω, ένας από σας θα με παραδώσει» (Ματθ. 26, 20-21). Προείπε την προδοσία γιό να εμποδίσει την παρανομία· τον προείπε χωρίς ν' αναφέρει το πρόσωπο του προδότη, αλλά δεν μπόρεσε αυτό ν' αποτρέψει την παρανομία του μαθητή, αυτή που αγνοούσαν εκείνοι που κάθονταν στο ίδιο τραπέζι. Ποιός είδε τέτοια φιλάνθρωπία κυρίου; Και προδίνεται και αγαπά τον προδότη. Ποιός περιφρονείται και δείχνει ευσπλαχνία; Ποιός πουλιέται και κάθεται στο ίδιο τραπέζι με τον κακό έμπορο, δείχνοντας όλη τη φροντίδα του προς εκείνον που τον επιβουλεύεται;

«Και ενώ έτρωγαν αυτοί, είπε· αλήθεια σας λέγω, ότι ένας από σας θα με παραδώσει». Σαν άνθρωπος έτρωγε και σαν Θεός μιλούσε για το μέλλον. Για χάρη μου κάνει εκείνα που ταιριάζουν στη φύση μου. Επειδή όλοι οι μαθητές τaráχθηκαν με τα λόγια αυτά και δέχονταν τους φοβερούς ελέγχους της συνειδήσεώς τους και μετέτρεψαν την ώρα του δείπνου σε ώρα λύπης, λέγοντας ο καθένας, «Μήπως είμαι εγώ, Κύριε;» (Ματθ. 26, 22), θέλοντας με τα λόγια της

ερωτήσεως, να βρουν την ησυχία από την κακή υπόνοια, καθησυχάζοντας ο Σωτήρας τις ψυχές εκείνων που ήταν άδικα ταραγμένοι, φανερώνει με την απάντηση τον αγνοούμενο: «εκείνος που βούτηξε», λέγει, «μαζί μου το χέρι του στο πιάτο, αυτός θα με παραδώσει. Και ο Υιός του ανθρώπου βέβαια πηγαίνει όπως είναι γραμμένο γι' αυτόν, αλλοίμονο όμως στον άνθρωπο εκείνο από τον οποίο παραδίνεται ο Υιός του ανθρώπου θα ήταν καλύτερα γι' αυτόν τον άνθρωπο εάν δεν είχε γεννηθεί» (Ματθ. 26, 23-24).

Βοηθάει εκείνον που δεν θέλει να βοηθήσει τον εαυτόν του, λυπάται εκείνον που δε λυπήθηκε τη ψυχή του. Επέμενε να δείχνει το ενδιαφέρον για εκείνον που από παλιά αδιαφόρησε για τον εαυτό του, δίνοντας και σ' εκείνον την ευκαιρία για μετάνοια, και καθησυχάζοντας την αγωνία των υπολοίπων μαθητών. Όμως καθόλου καλύτερος δεν έγινε με όλα αυτά ο προδότης.

Έπρεπε δηλαδή αυτός μετά από τα φοβερά εκείνα λόγια να φύγει αμέσως από το δείπνο. Έπρεπε να ζητήσει τη μεσολάβηση των Μαθητών. Έπρεπε να γονατίσει και ν' αγκαλιάσει τα γόνατα του Σωτήρα και να Τον παρακαλέσει μ' αυτά περίπου τα λόγια: «αμάρτησα, φιλόστοργε, αμάρτησα, παρανόμησα, πωλώντας για λίγο τίμημα τον ατίμητο μαργαρίτη. Παρανόμησα παραδίνοντας για λίγα χρήματα τον αδαπάνητο πλούτο. Συγχώρησε εμένα τον έμπορο της ζημιάς και της απώλειας. Συγχώρησέ με που ο λογισμός μου κυριεύθηκε από τον χρυσό. Συγχώρησέ με που εξαπατήθηκα πολύ ελεεινά από τους Φαρισαίους». Τίποτε από τα λόγια αυτά δεν είπε ούτε σκέφθηκε. Αντίθετα με σκληρή φωνή φανέρωνε τη θρασύτητα της ψυχής του λέγοντας: «Μήπως είμαι εγώ, Κύριε;» (Ματθ. 26, 25).

Πω, πω αδιαντροπιά γλώσσας, πω, πω ψυχή σκληρή. Ρωτάει σαν να μη γνωρίζει εκείνα που ο ίδιος μελέτησε, και νόμιζε ότι διαφεύγουν την προσοχή του «ακοίμητου οφθαλμού». Στη ψυχή του φύλαγε τη δολιότητα και με τη γλώσσα πρόφερε τα λόγια εκείνα που έδειχναν άγνοια. Με τη σκέψη διέπραξε την προδοσία, και με το στόμα, όπως νόμιζε, έκρυβε την αμαρτία. Χρησιμοποίησε τα ίδια λόγια με τους άλλους Μαθητές. Δεν χρησιμοποίησε όμως και την ίδια συμπεριφορά. Ενώ ήταν λύκος ως προς τις προθέσεις, απάντησε με τη φωνή των προβάτων.

[Συνεχίζεται]